
OSOBNI RAT SVETIH

By David Wilkerson

October 15, 2007 Knjiga Otkrivenja govori nam da će se u posljednje dane dići sotona obuzet gnjevom i zametnuti rat "s ostatkom". Dakako, taj je ostatak Kristovo tijelo koje se sastoji od svih "koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo" (Otk 12,17).

Mi u Kristovoj crkvi često govorimo o duhovnom vojevanju. Rat opisan u Otkrivenju sotonin je napad pokrenut širom svijeta protiv Kristova tijela: "I bijaše (mu) dopušteno da povede rat protiv svetih" (Otk 13,7).

Svaki vjernik unovačen je u veliku vojsku Gospodnju. A sotona vodi svoj demonski rat protiv te vojske. Paklene vlasti i sile najvećom brzinom jurišaju protiv Božjega svetog ostatka. Apostol Pavao izjavljuje da mi ni na jednoj bojišnici "ne vojujemo po tijelu. Tâ oružje našega vojevanja nije tjelesno..." (2 Kor 10,3-4).

Razmotrimo te "zone vojevanja" širom svijeta:

- U muslimanskim narodima, duhovni rat koji se vodi demonski je napad na svjedočanstvo Isusa Krista.

- U Europi, sukob koji se vodi protiv Crkve jest rat sekularizma. Jedna po jedna, sve europske nacije postaju potpuno sekularne države.

- U Švedskoj, rat koji se vodi uključuje nevjeru. Jedna anketa govori da samo 20 posto Šveđana vjeruje u Boga.

- U Engleskoj, rat je otpadništvo. Nacija koja je jednom bila svjetlo svijetu šaljući misionare širom kugle zemaljske, sada naglo zatvara mnoge svoje crkve.

- U Americi, sotonin rat protiv Crkve je u neprekidnoj poplavi senzualizma i materijalizma. Njegovo oružje u tom ratu jest ljubav prema novcu i ovisnost o sjetilnom uživanju.

Širom svijeta sotonine se sile mraka sada raduju. Uvjerene su da su tako visoko, tako moćne, tako silne, da ne mogu biti oborene. Te demonske sile uvukle su se na visoka mjesta ljudske moći: u medije, politiku, visoke sudove. To se događa i u kompromitiranim vjerskim denominacijama gdje vođe agresivno napreduju u vjenčavanju istospolnih parova i ordiniranju homoseksualaca.

Sve te demonske vlasti imaju program rada. One rade na preodgoju školske djece u vezi s "ispravnosti" homoseksualizma. One traže kako bi podrovale moralne vrijednosti. One rade da bi oborile spasonosnu silu Evanđelja. Olujni oblaci već se mogu vidjeti i nad našim glavnim gradom dok sve više i više naših izabраниh vođa pokušava legalizirati homoseksualne brakove.

Čini se da su sad u svaku instituciju i u svako povjerenstvo ubačene te bezbožne duhovne sile koje nad njima dominiraju. Zapravo možete čuti zloradost i hvalisanje tih demonskih sila: "Dolazimo na vlast. Mi ćemo zadobiti ovaj rat." A čini se kao da i pobjeđuju.

Međutim, znamo kako taj rat završava: kod križa, u pobjedi Isusa Krista. Pavao nam govori: "Naše borbeno oružje... je božanski jako za rušenje utvrda. Mi obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv priznanja Boga, i zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu" (2 Kor 19,4-5).

1. U ovom ratu drugo je bojno polje: osobni rat svakoga pojedinog djeteta Božjeg. Svaki vjernik na zemlji suočava se sa svojim vlastitim osobnim ratom. Biblija izjavljuje: "Sve ima svoje doba, i svaki posao pod nebom svoje vrijeme... vrijeme rata i vrijeme mira" (Prop 3,1.8).

Upravo sada možda uživate u razdoblju mira. Zahvalan sam Bogu za takva razdoblja u životu kad buja radost. Moja nada je da većina čitatelja uživa u razdoblju počinka i radosti.

Ali doći će vrijeme rata. U njega neće biti uključeno ogromno Kristovo tijelo širom svijeta, nego će to biti osobni rat. On će obuhvatiti borbe i bitke poznate samo vama.

To su ratovi tijela koje ja nazivam "ratovima duše" i oni donose breme koje ne možete podijeliti ni s kim. Čak ni vaš supružnik ili najbolji prijatelj ne može vam pomoći nositi ga. Oni jednostavno nisu u stanju razumjeti vaše bitke.

Takvi osobni ratovi i borbe svladavaju tijelo i dušu. To su usamljeni ratovi. Oni su samo u vezi s Isusom i vama.

Moja žena naziva svoju osobnu bitku svojim tihim ratom. Kad vidim urezanu bol na njezinu licu, kažem joj: "Molim te, Gwen, reci mi kroz što prolaziš." Želim joj pomoći, ponuditi ohrabrenje, moliti. Ali ona odgovara: "To je tako duboko da ne mogu objasniti. Samo Bog zna."

Moj sin Greg proveo je dvije i pol godine u nezamislivoj boli koja je bila rezultat automobilske nesreće. Čak i najjači lijekovi nisu mogli pomoći njegovoj fizičkoj agoniji. Vodio je osobni rat koji jednostavno nije mogao objasniti.

Nitko u obitelji nije mu mogao pomoći, ni njegova žena, ni roditelji. Ja bih mu znao reći: "Sine, mogu tek zamisliti kroz što prolaziš", ali bi on odgovarao: "Ne, tata, ne možeš. Jednostavno ne znaš."

Njegova bol bila je tako duboka i strašna da je nije mogao pretopiti u riječi. U jednoj točki, rekao mi je: "Više Boga ne pitam zašto. Želim samo jedan sat bez boli. Rat u kojem se nalazim za najmanje je olakšanje od onoga kroz što prolazim." Bila je to bitka kroz koju je prolazio sam.

Ljubljeni, postoje razne ratne zone, krvava bojna polja, a kad smo u njima, tamo nema plesanja, uzvikivanja, smijanja ni smješkanja.

Znam nešto o osobnim ratovima. Ja sam imao udio u takvim ratovima. Kad je moju kćer Bonnie pogodio rak, moja žena i ja ušli smo u borbu sa silama pakla. prsa o prsa. Tri je dana Bonnie bila zatvorena u izolaciji, zračena kobaltnim zrakama. Nije mogla jesti ni primiti posjetitelje.

Vani u hodniku, moja žena Gwen, kao majka, bila je na kraju snaga. Udarajući šakom o zid, plakala je i vapila: "Zašto, Bože?"

Za mene je sve to bilo previše. I ja sam bio potpuno svladan agonijom kušnje naše kćeri. Ušao sam u automobil i odvezao se na selo. Tamo sam parkirao i pješice krenuo seoskom cestom. Ubrzo sam se našao kako vičem Bogu:

"O, Gospodine, prvo se Gwen morala suočiti sa svojim bitkama s rakom. Zatim se i naša kći Debbie morala s time boriti. Sad je na red došla Bonnie. Reci mi, što sam učinio? Kako sam sagriješio protiv tebe da sam prouzročio sva ova trpljenja?"

Nitko na svijetu nije mi mogao pomoći u tom mračnom trenutku. Nijedan propovjednik ili kršćanski savjetnik nije me mogao dosegnuti. Tisuću svetih moglo je stajati uz mene i hrabriti me: "Uspjet ćeš, Davide. Ne plači, ne viči na Boga. Samo vjeruj."

Ali nijedna njihova riječi ne bi me dotakla. Nikada nikome ne bih mogao opisati dubinu žalosti i boli kroz koje sam u to vrijeme prolazio. Potrebno mi je bilo nešto nadnaravno, nešto što je jedino Bog mogao dati. Potrebna mi je bila riječ ljubavi od moga nebeskog Oca. Taj rat nisam mogao zadobiti ni s čijom pomoći osim pomoći Duha Božjega.

I Bog je došao. Duh Sveti mi je šapnuo: "Tvoja kći ima dva oca. Reci mi, koji je od njih dvojice sad u onoj sobi može sačuvati?"

Odgovorio sam: "Ti, Gospodine."

Bilo je to kao da mi Gospodin kaže: "Stavio si svoju obitelj u moje ruke. Samo idi, isplači to iz svoga tijela. Ja znam sve što osjećaš, jer ja sam to osjećao za svoga vlastitog Sina. Vjeruj da sam ja Otac tvojoj kćeri, tebi i tvojoj obitelji."

U onom trenutku naših očajnih vapaja, Isus je ušao u Bonninu sobu i čuvao je tri duga dana. Slava Bogu, iscijelio ju je.

Mi kršćani često uvjeravamo sami sebe da je ispravno stisnuti zube dok prolazimo kroz svoje bitke. Drugima govorimo: "Sve je dobro", ali nije. Bog ne želi da na sebe stavljamo lažnu masku. On zna kroz što prolazimo i zna da je to nešto što možemo podijeliti jedino s njim.

2. Neki se suočavaju s osobnim ratom izazvanim onim što Biblija naziva "čas žalosti" Apostol Petar piše: "...(vi) koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme... klicat ćete od radosti, iako se jedan čas, ako to mora biti, budete ožalostili raznim kušnjama (nedaćama)" (1 Pt 1,5-6).

Ovdje grčka riječ za žalost govori o potištenosti. Ako biste pitali bilo kojega pobožnog svetog o njegovu osobnom ratu, vjerojatno bi vam spomenuo potištenost o kojoj govori Petar.

Svatko tko blisko hoda s Isusom upoznao je strašna razdoblja kad mu je srce bilo potišteno. Kroz povijest, Božji dragocjeni hodali su kroz duge dane iz jedne nedaće u drugu. Iz dana u dan budili su se s još jednim teškim izvješćem i morali su se suočiti s još jednom bitkom. Podnosili su obiteljske probleme, zdravstvene krize, financijske probleme, nevolje s djecom i unučadi, najbliži su im se suočavali sa strašnim poteškoćama.

Čak je i kralj David, čovjek velike vjere, svjedočio: "Suze roni duša moja od žalosti" (Ps 119,28). Ovo dolazi ravno od čovjeka po Božjem vlastitom srcu. Jednostavnim riječima, David govori: "Iscrpljen

sam. Pod svim tim bremenima postajem umoran. Moj život je pod krajnjom mukom."

Međutim, kroz sve to Petar govori da trebamo "klicati od veselja neizrecivom i proslavljenom radosti" (1 Pt 1,8). Zašto? Čuli smo da ta testiranja najžešće dolaze pobožnima.

Ponudio sam utjehu pastoru čija je priča strahovito bolna. Jedan pastor ožalošćen je zbog sina optužen za ubojstvo dva čovjeka. Govorim o razdoblju žalosti! Ovaj pastor podnosi agoniju za agonijom iz jednoga dugačkog dana u drugi. Kad sam razgovarao s njim, spomenuo je i druge strašne nesreće u njegovoj obitelji zbog kojih mi se slomilo srce.

Ponudio sam mu utješne retke Pisma podsjećajući ga: "'Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih izbavlja.' Ova će kušnja rezultirati velikom vjerom."

Odgovorio mi je: "Brate Davide, još nisam stigao do toga. Moja je bol preteška. Sada sam usredotočen na bol moga sina."

Znam što znači prolaziti kroz takvo razdoblje žalosti nad svojim ljubljenima. Na meni je to stajalo poput teška bremena dok sam sjedio u crkvi zajedno s propovjedničkim osobljem i slušao njihove poruke nade i ohrabrenja dok su pozivali na vjeru. A sve to vrijeme moje je srce bilo slomljeno od boli.

Zajednica pjeva: Raskini teške sveze, odloži teška bremena, ali potrebno je više od pjesme, više od propovijedi, više od sastanka Duha Svetoga da vas podigne kad vas je zahvatila duboka žalost i imate žalosno srce. Koliko god je propovijed snažna i slavljenje divno, ne odlazim s bogoslužja podignut, nego još uvijek teško pritisnut žalošću.

U takva razdoblja žalosti, nitko, ni bogoslužje, ni poruka, ni savjetnik, ne mogu podići vašu žalost. To je vaš osobni rat, nešto što vi sami morate izboriti dok ne dođete do pobjede. Molitva doista pomaže, a i sve duhovne stvari, ali Bog želi da je to vaša pobjeda.

3. Neki osobni ratovi posljedica su "vaših požuda što se bore u vašim udovima" (Jak 4,1). Nedavno sam pročitao nekoliko poglavlja iz jedne poznate knjige napisane prije mnogo godina. Knjiga je o osobnom ratu jednoga pobožnog sveca.

Taj je čovjek bio smatran čestitim, milosrdnim čovjekom Božjim. Godinama je vjerno služio Gospodinu. Bio je molitveni ratnik, štovatelj, čovjek poštenja i iskrenosti. Volio je Riječ Božju. Čak su i njegovi neprijatelji prepoznali njegovu pravednost.

A onda jednoga dana, njegov se svijet srušio. U jednoj noći požude, žena drugog čovjeka zaniijela je s njim. Da bi sakrio svoj užasan grijeh, u panici je sredio da muž te žene bude ubijen.

Njegovi su ga grijesi dostigli i bio je razotkriven. Posebno u dva poglavlja živim detaljima opisuje užasan osobni rat koji je slijedio. Pogođen je bio bolešću. Svi su ga prijatelji ostavili, a i sinovi su se okrenuli protiv njega. Dospio je pod Božju šibu kažnjavanja te je zavapio jer je njegovo breme postalo nepodnošljivo.

Čovjek je bio svladan stidom jer je osramotio ime Božje. Krivica koju je nosio bila je jednostavno nepodnošljiva. Duša mu je bila preplavljena žalošću i gorkim suzama te je glasno plakao: "Bio sam budala, licemjer. Kako mi ikada može biti oprosteno?"

Njegova ga je duševna tjeskoba natjerala da tuguje od jutra do mraka. Dani su mu bili nemirni i nije mogao spavati. Pao je u duboku potištenost misleći da ga je Bog ostavio.

Štoviše, tijelo mu je propadalo od boli. Boljele su ga kosti i strašna mu se bol razvila u leđima. Na kraju, osjećao je da mu je izmrcvareno čitavo tijelo. U to vrijeme, napisao je: "Sada samo jecam."

Osobni rat ovoga čovjeka postao je tako silan da je mislio da je potpuno odbačen. Iz dana u dan, plakao je: "Bože moj, zašto si me ostavio? Moji su me grijesi svladali."

Sad već vjerojatno prepoznajete ovu poznatu staru priču iz Biblije. Pobožan čovjek koji je pao bio je kralj David. Njegovo priznanje možete pročitati u Psalmu 38 i posebno u Psalmu 69.

Zašto sam iznio priznanje ovoga Davidovog "osobnog rata"? Ukazujem na Davidov primjer jer je to isti osobni rat s kojim se danas suočavaju mnogi vjernici. Govorim o vjernicima koji su upali u grijeh. Davidov rat nije došao od umora ili žalosti. Njegov je rat došao iz bespoštudnog napada neprijatelja.

Pavao je pisao da na svijet dolazi duh požude. Protiv Božjega svetog naroda dolazi zavodjenje i vabljenje iz same jame pakla. Zbog toga, ni na trenutak ne možemo pomisliti da su sveti pravednici imuni na požudu tijela.

Mnogi kršćani vjeruju da ako vjerno mole i proučavaju Božju Riječ neće biti kušani. Ali David je bio iskren molitelj, čovjek po Božjemu vlastitom srcu; nitko nije ljubio Gospodina više od njega. Ali ovaj sveti čovjek bio je žestoko kušan i podlegao je svojoj požudi.

Vidite, najsvetiji ljudi prve su mene ove vrste vojevanja. Jakov govori iskrenim vjernicima kad upozorava: "Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od vaših požuda što se bore u vašim udovima?" (Jak 4,1).

Ti osobni "ratovi požude" i borbe tijela nisu ograničeni na neoženjene i neudane. Oni uključuju oženjene muškarce i udane žene, pobožne, molitvene, iskrene vjernike. Pavao upozorava svakog Kristova sljedbenika kad piše: "Dakle, tko misli da stoji, neka pazi da ne padne" (1 Kor 10,12). Isus daje slično upozorenje svojim učenicima: "Molite da ne padnete u napast" (Lk 22,40).

Moje srce odlazi svima koji su poput Davida izgubili bitku protiv požude. Možda to opisuje i vas. Možda ste usred takvoga strašnog osobnog rata. I, poput Davida, i vi znate nešto o posljedicama. Iz dana u dan suočavate se s krivnjom i zbunjenošću. Međutim, podsjećam vas, nalazite se usred rata, ali znamo tko je Pobjednik.

David je naučio kako pobijediti u osobnim ratovima. Kako se borimo u dobroj borbi? David piše: "(On) mi ruke za borbu uvježba" (Ps 18,35). Ne postoji formula ni ratni plan koji bi se mogao osmisliti protiv sotoninih lukavstava. Nebeski Otac je taj koji tajanstveno djeluje u našim životima i vrši svoja čuda. Nešto od toga kako njegov Duh djeluje možemo naučiti kroz Davidov primjer:

1. Prije svega, David je vapio Gospodinu

"O, Gospodine, požuri! Brzo mi pomози. Samo što nisam pao. Molim te, požuri i izbavi me. Daj da pobjegnem. Tvoja Riječ obećava da ćeš me izbaviti; učiniti onda to sada" (vidi Ps 70).

Pitam vas, koliko ste puta vapili sličnu molitvu? "O, Gospodine, koliko će biti potrebno da me izbaviš iz

ovoga? Molim te, učini sad nešto. Ovo se vuče predugo. Gdje je moj put bjega koji je obećan u tvojoj Riječi?"

Istina, svi mi želimo iz rata u kojem se nalazimo, umorni od borbe, umorni od bitke. I mislimo: "Dovoljno sam se dugo borio. Tako sam umoran da samo što nisam pao." Čak je i Isus rekao na križu: "Oče, zašto si me ostavio?"

Ali Bog neke neće izvesti iz njihova rata. Zašto? Prije svega, rat je put kojim nas Gospodin jača i uči mudrosti kao vojnicima u njegovoj vojsci.

Drugo, on nas u tom ratu treba. Vidite, vi ste u samom središtu sukoba, a oni koji su blizu vas ovise o vašem primjeru. Ako vas Bog izvuče, postoji vjerojatnost da će mnogi od vašim prijatelja i obitelji trpjeti i otpasti jer nikada nisu vidjeli da ste se do kraja borili u svojoj bitki.

Shvaćate li o čemu govorim? Vi ste onaj koga Bog upotrebljava da potisne neprijatelja. Vi ste onaj koga on želi učiti vojevanju. Vi ste ratnik na kome on radi. I on koristi vaš primjer da ojača slabu braću.

2. David je donio odluku: "Živ ili mrtav, u ovoj bitki veličat ću Gospodina."

Ovaj pobožan čovjek zapravo je rekao: "Molim za brzi bijeg iz bitke. Ali dok me Bog ne izbavi, veličat ću ga u svom vojevanju. Slavit ću ga bez obzira kroz što prolazim."

Pogledajmo što je David zapisao u tim psalmima: "Velik je Bog" (Ps 70,5). "Veličajte sa mnom Jahvu, uzvisujmo ime njegovo zajedno" (Ps 34,4). "...svi koji te traže... neka govore svagda: 'Velik je Jahve'" (Ps 40,17).

To bi trebao biti i naš poklič. Poput Davida, i mi moramo postaviti svoje srce da veliča Gospodina usred našega rata. To ne znači da se trebamo prisiliti na sebe staviti sretno lice. Naprotiv, to znači da svoje štovanje Boga jednostavno ne izgovaramo glasno, nego ga tiho, iz sata u sat, veličamo u svojoj bitki. To znači, mirno stajati usred bijesne oluje i čvrsto u svom srcu izjavljivati: "Gospodine, vjerujem!"

3. David se potpuno bacio na milost Gospodnju.

Pogledajmo Davidovo nevjerojatno svjedočanstvo: "Čim pomislim: 'Noga mi posrće', dobrotu me tvoja, o Jahve, podupire" (Ps 94,18). David je naučio: "Gospodin nikada neće dopustiti da me moje nesreće svladaju. Zahvaljujući njegovoj milosti, moji me problemi neće oboriti."

To je Davidovo otkrivanje o milosrdnoj dobroti i suosjećanju Gospodnjem. U svakoj borbi protiv naših požuda, Bog je uvijek pun milosrdne dobrote prema onome tko se kaje. David je zapisao:

"Milosrdan i milostiv je Jahve, spor na srdžbu i vrlo dobrostiv. Jarostan nije za vječna vremena niti dovijeka plamti srdžba njegova. Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama.

Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrotu je njegova s onima koji ga se boje. Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša. Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje. Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina" (Ps 103,8-14).

Dragi sveti, hoće li to postati i vaše svjedočanstvo? Možete li pogledati u svoje nesreće i nedaće, tjeskobe i iskušenja te s vjerom reći: "Milošću Božjom, neću pasti. Te me stvari neće svladati"? On će vam tada odgovoriti: "Dosta ti je moja milost" (2 Kor 12,9).

Evo posljednje riječi na tu temu od samog Davida: "On ratove prekida" (Ps 46,10). U svakom osobnom sukobu s kojim se suočavate, držite svoje oči i misli čvrsto na ovome: Božja milost i dobrota nikada ne iznevjere. Amen!

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771